Ч. 214. Неділя 23 вересня (6 жовтня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоі“.

Передплата у Львові в аґенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциі:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Міністерство для публичних робіт. — З сербскоі скупщини. — З Хіни).

З Відня доносять, що установлене міністерства для публичних робіт єсть лиш питанєм часу і на управителя будучого міністерства єсть призначений молодоческий посол Кафтан. З ческоі сторони доносять, що пос. Кафтан мав вчера довшу конференцию з президентом міністрів дром Кербером і міністром торговлі бар. Калєм в справі переведеня законів о будові каналів і водних доріг і орґанізациі в міністерстві торговлі окремого відділу, який має бути призначений для тих справ. Той відділ буде мати дві секциі: одну технічну, а другу адміністрацийно-юридичну. Відділ той має на підставі істнуючих материялів виготовити остаточні проєкти. Справа персоналу і начальників тих бюр не є ще полагоджена. Правительство в справі заведеня того відділу числить дуже на посла Кафтана.

Вже на перших своіх засіданях буде сербска скупщина займати ся дуже важними проєктами знесеня реакцийних законів прасових о зборах і т. и. введених в жите в послідних літах Миланового впливу. Замість тих проєктів будуть предложені скупщині нові проєкти, уложені в дусі більше поступовім і демократичнім. Король Александер не може виїхати з краю в часі цілоі тоі сесиі як раз з причини тих проєктів, а свою подорож до Росиі відложить на конець сего року, або навіть на перші місяці слідуючого.

Російска дипльоматия знов дала пробку своєі зручности в справі відшкодованя, яке Хіна має виплатити европейским державам. Іменно закупила Росия хіньску фльоту, що стоїть в Печілі, за 5 міл. рублів. Та фльота складає ся з кількох всякого рода кораблів, а всі они майже цілком нові і походять з найлучших францускихі анґлійских варстатів. Квота пяти міліонів рублів не виплатить ся Хінцям готівкою на руку, лише потрутить ся із суми відшкодованя. Припускають, що російскі дипломати обговорили сю справу під Ґданьском і у Франциі та й дістали на се згоду. Тож нині Анґлія і Япан, хоч і як невдоволені таким наслідком справи, не будуть могли нічого більше зробити, як мовчки погодитись з довершеним фактом. А для Росиі те купно, побіч материяльноі користи, що она прийшла до новоі, готовоі і досконалоі фльоти, є важнійше ще тим, що побільшила свою силу і значінє на морях хіньских.

О хіньских відносинах розмавляв представитель бюра Райтера з ґенералом Альфредом Ґезеле, командантом анґлійских войск, що саме тепер вернули з Хіни. На ряд питань відповів ґенерал Ґезеле, що не вірить, аби поважна небезпечність новоі ворохобні все ще істнувала. Вправді розбійничі шайки волочать ся ще по краю, але з ними може легко само хіньске правительство поладити. На кождий случай полишені в Хіні залоги вистануть, аби здавити всякий рух ворохобничий в Печілі, одно лиш остало незмінене, а іменно ненависть до чужинців. Однако то чувство, яке кождий Хінець носить в своім серци, здаєть ся не скоро вигасне. Ґен. Ґезеле не вірить, аби двір хіньский вернув перед весною до Пекіна, хоч стан тамошних палат не єсть так злий, як то хотять представити хіньскі мандарини в своій зрадній політиці. — Пекіньский дописуватель монахівскоі Allgem. Ztg. доносить, що цісарева вдова видала едикт, взиваючий хіньских дипльоматів при европейских дворах, аби наклонювали по европейски образованих молодих Хінців до повороту до вітчини, де по зложеню іспитів одержать відповідні посади, на котрих можуть дійти до дуже великих почестий. Отже то був би перший крок, який хіньске правительство зробило в напрямі зближеня до европейскоі цивілізациі.

З женьского Інституту руск. тов. педаґоґічного.

Інститут, оснований на підставі окремого статуту, принятого до відомости Намістництвом 22 червня 1888, остає під управою комітету, вибраного виділом руск. Тов. педаґоґічного. До комітету належать: голова директор Едвард Харкевич, економічна директорка Гер. Шухевичева, наукова директорка Мар. Білецка, о. сов. Евг. Гузар (управляв практиками релиґійними), — лікар др. Зофія з Окуневских Морачевска, правний дорадник др. Стефан Федак і настоятелька Юл. Танчаковска. Комітет

---

5)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

(Дальше.)

Обое родичі не жалували гроший на то, щоби одинак виглядав елєґантно і виріжнював ся від своіх ровесників. Пані Малка, не жалуючи труду, власноручно здоймила верх з староі атласовоі одежи, і веліла ушити з него для Абрамка дуже красну капоту.

В тім одіню, підпереваний вовняним поясом, в великій аксамітній шапці, котру свого часу носив ще дідо Мойся, в синіх панчохах і в патинках, пятилітний дітвак виглядав так хорошо і поважно, немов би був що найменше великим купцем від збіжа і членом кагалу.

Видячи его, люди ставали на улици і завидували родичам потіхи.

Ніч літна коротка, а пановане пітьми в ній не може цілком називати ся великим пснованєм.

Ледве сонце добре зайде, ледве люди уложать ся до сну, вже в будинках міщан і на подах купецких домів в середині міста починають дерти ся когути; оповіщуючи північ.

Грубі, тонкі, храпливі, найріжнійші голоси тих птиць лучать ся в один хор; пси, пробуджені, відзивають ся гавканем, і знов тишина, — але на коротко, бо ось пітьма проріджує ся, на небі від всходу появляє ся бліде, дуже бліде сьвітло; властиво навіть не сьвітло, лише щось посередного між цілковитою пітьмою а зорею. Ще хвилька, а та блідість робить ся виднійшою, набирає жовтавоі краски.

Як кіт з печи, висуває ся з пітьми поволи і лїниво Чорне болото.

Вже можна розріжнити кілька високих дерев, біжницю, доми з віконницями, щільно позамиканими.

Ще хвилька. Золото всходу розпалює ся, стає рожевим, воробці з голосним цьвіркотанем спадають на землю, бо вже видко дуже добре сьміте і ріжні відпадки поживи, що валяють ся коло домів, цілий той материял, з котрого в будучности утворить ся новий поклад ґрунту для грядучих поколінь.

Ворони, кракаючи, перелітають над містом, ластівки, вивертаючись, мигають у воздусі, худа коза виходить на ринок і глядає поживи, пси і инші, ще більше як пси нечисті зьвірята, виходять нишпорити по подвірях.

З віддалених уличок, де міщани-рільники мають своі оселі, доносить ся скрипіт отвираних воріт від стоділ, роздає ся музика кирничних журавлів і рик худоби.

Сонце показує ся і кидає блеск, яркий, літний блеск; з домку при біжници виходить заспаний старушок, з довгою бородою, в обдертій, полатаній капоті, з закривленою палицею в руці.

Іде він від дому до дому, і тою палицею три рази ударяє у віконниці, взиваючи тим способом побожних горожан, аби встали зі сну, і заки зачнуть мантити і гонити вітер у поли, пішли перед усім віддати честь Богу.

То немов урядовий початок дня в Чорнім болоті.

ГЛАВА IV.

опису юча ярмарок в Чорнім болоті. Тут також пізнаємо пана Валентія Васонжка.

Правду каже хороша пані Малка, що чоловік жиє від години до години, від ярмарку до ярмарку. Ту гадку поділяють в Чорнім болоті всі горожани без виїмку; так само гадає дорослий, чи малолітний, богатий збіжевий купець і найбіднійший капцан і лахолатник, бо для кождого ярмарочний день єсть днем радости і веселія.

Тому то мешканці Чорного болота роблять приготовленя, аби достойно виступити в хвили так важній і маючій таке далекосягле значінє.

Купці спроваджують сьвіжий товар до склепів, шинкарі напитки, перекупки ладять гроші, баришівники сталять язики, бідні жидівки старають ся завчасу о запас незрілих овочів, пекуть медівники, макаґіґі, обарінки, ціле місто в горячковій метушни.

Пані Малка старає ся, аби під „Зеленим лебедем“ було хорошо і елєґантно, отже веліла своім служницям попрятати трохи паньску комнату, дати коло вікон нові занавіси з зеленоі материі, бо звістно, що тепер люблять люди взагалі параду і що елєґанция у устроєню притягає публику.

На кілька днів перед ярмарком хороша

відбував свої засїданя під проводом голови дир. Харкевича. Інститут отворено доперва з початком вересня 1899 р. для вигоди родимців. Посьвячене льокалю відбуло ся торжественно 13/10 1899. На внутрішне уряджене видано 2143·96 корон. В минувшім 1899/1900 р. уміщених було в інститутї 12 дївчат: 9 доньок сьвященичих, 2 доньки учителїв, а одна донька купця. З них ходило 2 до V. (I) кл. руск. женьскої школи видїлової ім. Шевченка, 7 до кл. VI. (II) тої школи, одна до VII. (III) а одна до VIII. (IV) кл. иньшої школи публичної, а одна до учит. семинариї. В першім півроцї сьвідоцтво дуже доброго поступу дістали 3, I. кляcу 9 — в другім півроцї поступ дуже добрий одержала 1, а I. кляcу 11. Помочи в науцї уділяли їм настоятелька і одна учениця IV. року учительскої семинариї. В інститутї пробували також часово, на два місяцї, дві доньки сьвященників, що учили ся кравецтва. Шкільну науку розширювано домовою лектурою, з особливою увагою на руску літературу, під проводом наукової директорки. Інститутки учились, крім шкільних наук, також сьпіву, гри на фортепянї, на цитрі і танців, а по мисли домашного реґуляміну (ухваленого видїлом), вправляють ся також в домашнім господарстві жіночім, помагаючи настоятельцї при порядкованю біля, праню, варепю, печеню.

В шкільнім роцї 1900/1 було в інститутї поміщених 24 дївчат — (з того 7 було коротший час). Між ними було 13 доньок сьвященників, 7 доньок учителїв нар., 3 доньки властителїв реальностий і 1 донька купця. Помочи в науцї уділяли їм настоятелька і учителька видїлової школи.

В грудни 1899 року уладили інститутки сьв. Николаївский вечер, опісля музикально-вокальний вечер; від часу до часу уладжували також аматорскї вистави відповідних штук. Дня 28 червня 1900 відбув ся річний попис гри на фортепянї і цитрі з сьпівом і декламациями. Про здоровлє інститутюк дбала управа інституту, пильнуючи проходів близших і дальших (Бруховичі, Знесїнє), купелї і — само собою розуміє ся — здорового харчу. В грудни 1900 р. уладжували інститутки також Николаївскі вечерницї — а 27 червня 1901 відбув ся попис музикально-вокальний.

Приходи в роцї 1899/1900 виносили 5411·20 К., а розходи 5318·85 К. зістало в касї на рік 1900/901 92·35 К.

Інститут поміщений в одноповерховій камяници ґр. Волод. Дідушицкої при ул. Сави ч. 3. Цїлий будинок о 16-ти убікациях займає інститут сам для себе. Розклад є такий, що інститутки мають осібні спальні, ґардеробу, салю до науки, компату до музики, рефектар (їдальню) і інфірмар. Крім того є почекальня (покій для гостий), прачкарня, покій для служби і обширний город з тїнистими деревами до свого ужитку. Водопроводи вже уряджені. Ул. Сави, бічна Куркової, лежить в затишу, а город інституту притикає до великого парку при палатї Дідушицких, парк межує з лїсистою горою Стрїльницї. Поміщене інституту є отже під кождим взглядом вигідне, спокійне та здорове.

Новинки.

Львів дня 5 го жовтня 1901.

— **З товариства для розвою рускої штуки у Львові.** Дня 26-го вересня с. р. відбула Рада надзираюча засїданє, на котрім між иншими справами приняла до відомости справозданє Дирекциї за час від 1-го сїчня до 25-го вересня 1901. Після того справозданя — в товаристві в сїм роцї виконано 16 більших замовлень, як мальованє церквей, виконанє іконостасів, вівтарів і пр. Десять більших замовлень єсть в роботї а нові напливають, так, що рух в товаристві з кождим днем збільшає ся. На сїм засїданю заіменувала рада п. Александра Скрутка, артиста-маляря в Перемишли, другим директором товариства, поручаючи єму справи артистичні товариства і ухвалила реґулямін для фахових членів, котрий печатає ся і розішле ся членам.

— **Про страшний огонь в Любачеві** пишуть звідтам: Зачало горіти о годинї $1^1/_2$ пополудни від стодоли, що стояла на краю міста, і в одній хвили обняв огонь всї сусїдні будинки, перенїс ся на хати, а коли вітер став сильнїйший, перекинув огнем через ринок на другу сторону міста і тут випалило ся все. Ті обі струї огненні злучили ся в ринку і тут бушували. Погорів суд (акти в більшій части виратовані), дальше від суду цїлий ряд каменицї критих бляхою, згоріла і біжниця. Здавало ся, що прийде конець нещасному Любачевови, та завдяки вітрови, що вже не звертав огнем на хати, та ратункови — ще на сей раз часть Любачева зістала; кажу на сей раз, бо коли це буде такий порядок як тепер та при попередних пожежах, то повторить ся то само, що в Олешичах. Брак именно води дає ся страшно відчувати не через те, щоб води не було у нас (єсть прецїнь ріка), а через се, що нема бочок наладованих з водою; а заким випайдуть бочки та конї, то вже не можна приступити. Дальше нема гаків; треба розкинути горючу хату, нема чим. Нема найменшої коменди. Урядники громадскї десь поховають ся, а заким коменду обійме якийсь офіцир або заким прийде ц. к. комісар з Чесанова, вже нема пів міста. Є у нас виравдї сторожа охотнича, але незорґанїзована, без карности; они думають, що суть на те, щоби давати прикази, а не слухати свого начальника, котрий єсть енерґічний і чоловік до працї охочий.

— **Движима азбука,** — або прилад до образового представлення початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до перехованя і відповідною інструкциєю та з приладом до уставленя букв. Цїна знижена виносить 8 корон; для книгарень 20% рабату. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта" і в книгарни Ставропігійский (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука" повинна находитись безусловно в кождій народній школї.

— **Огнї.** Дня 29 вересня о год. 2 по полудни згоріло в Коросні повіта перемишляньского 14 загород селяньских з запасами збіжа. Шкода необезпечена 15.000 К. Причина огню не звістна. — Дня 25 вересня вечером згоріло в Корчині повіта сокальского 8 загород селяньских а шкода виносить около 30.000 К. з чого ледви 5400 К. обезпечених. При тім огни Федько Климочко так сильно попік ся, що до кількох днів закінчив житє. — Дня 1 жовтня згоріла в Заршині повіта Сяніцкого школа народна. Шкода около 3000 К. Згоріли також всї движимости місцевого учителя Антона Дембовского, через що він потерпів шкоду на яких 600 корон.

панї Малка закликала свого мужа, і сказала до него коротко:

— Мойсю, нинї на ніч поїдеш в дорогу.

— Добре — відповів. — Куди маю їхати?

— Куди? Або не знаєш, що незадовго ярмарок? Ти маєш таку якусь голову, що нїколи о нічім не тямиш.

— Ну, не маєш чого гнївати ся. Мала дитина знає, що заки надійде ярмарок, буває час передярмарочний і що кождий гадає о закупнї товарів, але своєю дорогою міг лучити ся інтерес цїлком инший. Я гадав навіть зробити з Янклем малу спілку на купно вівса.

— Ти не зробиш тої спілки...

— Чому?

— Бо я вже зробила без тебе. Скажу тобі більше. Я вже навіть продала мій удїл Давидови.

— Давидови?

— Чого так витріщуєш очи? Чи менї не вільно відступити мого удїлу Іцкови, Давидови, або кому менї подобає ся?

— Вільно, вільно, лише я дивую ся, що ти так скоро то зробила.

— Ну, дивуй ся.

— Дивую ся, справдї і ще то менї дивно, що ти менї входиш в дорогу.

— Нерозумне твоє слово, Мойсю. Насамперед я цїлком тобі не входжу в дорогу, бо чи ти зіпсував би інтерес, чи я сама зробила би єго порядно — гроші все прийдуть до нас. Я їх не страчу, противно, я дороблю два, три рази тілько, зберу, а для кого зберу? Для Абрамка. Я не знаю, чи ти маєш право на то нарікати?

— То правда, але й я би хотів часом зробити який малий інтерес, хоч би лиш для приємности.

— Я тобі не бороню, роби, ще лїпше. І спілку з Янклем міг ти зробити, але маєш тяжку голову. Заки ти постановив, заки надумав ся, заки своїм звичаєм почїхрав бороду, заки порадив ся дуже мудрих твоїх приятелїв, то я тебе вже випередила. Тому я маю чесного зиску трийцять два рублї, а ти... надумував ся. Я тїшу ся моїм, а ти тїш ся твоїм і не маємо о що сварити ся. Тимчасом іди до Берка, замов у него місце до зелїзницї. Завтра рано мусиш бути у Варшаві.

— Чому не маю бути? Буду.

— Дістанеш гроші і спис товарів, що треба купити до склепу. Ти чей знаєш, де який товар купує ся?

— Ой, ой, або то менї першина?

— Ти міг забути, тілько мудрих річий маєш на тямцї — додала насьмішливо.

— Ти ще мене не знаєш, Малцю. Як сиджу спокійно дома, то я правда трохи повільний, а навіть можу видавати ся чоловіком тяжким, до інтересів цїлком непридатним, але прошу мене побачити в дорозї, прошу побачити. Я цїлком инший чоловік.

— Я щож ти робиш в дорозї? — спитала мужа.

— Що я роблю в дорозї? Она питає що я роблю в дорозї? Що я роблю? Не кождий то може зрозуміти. Я сиджу на фірі, або у ваґонї і курю люльку.

— То цїлком так само як дома.

— Ти менї не позволила докінчити того, що я хотів сказати. Дома я курю люльку і роздумую, а в дорозї я курю і розмавляю. О яких інтересах можна в дорозї почути, яких людий стрігити! Слухаючи ріжних оповідань о великих „ґешефтах", я чую, що у мнї будуть ся лев; що я міг би бути великим купцем, міг би страшенно ризикувати. Дай-но менї трохи капіталу і пусти мене в дорогу, то аж тодї побачиш, який я з умію зробити інтерес і які хороші зиски привезу до дому!

Кажучи то, Мойсьо дуже запалив ся, очи блищали єму як у кота, лице покрило ся румянцем.

Панї Малка на ту горячку була, як все, дуже рівнодушна.

— Я вірю тобі — сказала — однако прошу тебе, нехай той великий лев, що має ся в тобі пробудити, ще трохи спить; бодай до часу доки не вернеш з Варшави і не привезеш товарів. Ти знаєш, що нам богато ріжних річий бракує в склепі, а перед ярмарком треба у всьо заосмотрити ся, отже не буди ти свого льва аж по ярмарку. Тимчасом їдь, купиш товари після спису, що тобі дам, допильнуєш, щоби добре опакували і привезеш на стацию. Буде ждати на тебе Берко з фірою.

— Дуже добре.

— Здаєть ся, що два дни часу вистане тобі на полагодженє орудок.

— Два?

— Мало тобі два дни?

— Противно, за богато! Ти мене знаєш, я дома собі повільний і спокійний, але коби ти мене де инде побачила! Риба так не рушає ся у водї, як я у Варшаві. За пів години всї орудки будуть полагоджені. Як я є у великім містї, між людьми, у великім руху, то маю цїлком инший мозок в голові і хід в ногах. Ходжу тодї, як парова машина, а такий тодї запалений, що не їв би, не спав би, лише за-звдно великі ґешефти робив. Заздрість мене бере, коли виджу тілько жидів, як бігають, кричать, накладають товар на вози. Набираю великого смаку до інтересів, обнимає мене одушевлене...

— То добре, що ти такий запалений і що чуєш в собі инший хід, але своєю дорогою не спіши ся. Маєш два дни часу, не дай ся обманути, допильнуй, щоби тобі добре відважили і відміряли, щоби ти не заплатив більше як треба.

— Розбійничий напад у ваґоні. Оногди їхав в ночи богатий купець Веструм із Вестфалії домів до Липска і віз з собою велику суму гроший. Разом з ним їхав ще й якийсь другий пасажир. Коли Веструм здрімав ся, той другий пасажир стрілив до него з револьвера три рази і ранив досить тяжко. Мимо того Веструмови удало ся потягнути за шнур від алярмового сиґналу і задержати злочинця аж до хвилї, коли поїзд станув і служба зелїзнича змогла арештувати злочинця. Показало ся, що то був відправлений диетар на стациї при зелїзници.

— Страшна подія в касарни В Штульвайсенбурзї на Угорщинї стала ся дня 3 с. м. така страшна подія: Відділ полку піхоти Єлячіч вернув був як-раз з виборів, де мусїв робити порядок. Коли вояки входили до касарнї, інфантерист Йосиф Тіґер, котрий нагло зійшов з розуму, стрілив до оберляйтнанта Ґіффінґа і поцілив єго в груди. Офіцира тяжко раненого віднесено до шпиталю. Але тимчасом Тіґер став шалїти дальше так, що годї було до него приступити. Тогди фрайтер Маєр на приказ місцевого команданта стрілив крізь отверте вікно до Тіґера і поцілив єго в шию. Тіґера тяжко раненого віднесено також до шпиталю.

— Лупій троїтель. Міский лупій Кноль в Авшпіц знайшов собі спосіб розширеня свого заробку тим, що троїв чужі коні. Виходив на торговицю і там крутив ся межи фірами та вишукував собі що найкрасші і найтяжші коні, а відтак потайком, так, щоби ніхто не видів сипав їм отруї від котрої коні по кількох днях гинули. В той спосіб строїв Кноль 60 коний. За кождий раз, коли вже сподївав ся, що кінь згинув, їхав на село і забирав падлину а шкіру з неї і кости продавав. Здаєсь, що зужиткову вав також і мясо, бо підчас ревізиї в єго домі знайдено 8 сотнарів вудженого кіньского мяса. Кноль зрадив ся в той спосіб, що звідував ся за конем, котрому дав вже був отруї, але котрий якось не борзо хотів гинути. Кноля і єго синів, котрі єму помагали арештовано і відставлено до суду в Бернї.

— Недуга будапештеньского касиєра вже виясняла ся. Показало ся, що Гофер як і один із єго свояків западужали наpаз на „довгі пальцї" і в наслїдок того пропало 50.000 К. на дорозї. Отже з Кронштадту в Семигородї доносять тепер, що там арештовано одного із своякiв Гофера, при котрім знайдено всї украденi грошi. Він в порозуміню з Гофером, коли той на улици нїби западужав і упав, вийняв полярес з грiшми й втiк.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 5 жовтня. З причини iменин Є. В. Цїсаря відбули ся вчера тут і в цілій монархії торжественнї богослуженя при участи представителїв цивільних і войскових властий.

Льондон 5 жовтня. Часописи доносять, що король легко занедужав в Бальморалю.

Льондон 5 жовтня. Після послїдного спису страт відділ Кекевича в послїдній борбі в наслїдок нападу Делярея мав 45 убитих і 114 тяжко ранених.

Відень 5 жовтня. Вчера відбула ся кількогодинна рада мінiстрів під проводом дра Кербера, в котрій взяли участь всї члени кабінету.

Будапешт 5 жовтня. Доси вибрано 253 лїбералів, 72 кошутівців, 10 сторонників Уґрона, 11 диких, 20 з сторонництва католицкого, 5 Славян і 1 демократа.

Надіслане.

Ц. к. упр. галицкий Банк гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вкладки і виплачує задатки на рахунок біжучий, приймає до переховання вартістні папери і уділяє на них задатків.

Крім того заведено на лад заграничних інституций т. зв.:

Депозита заховавчі (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 зр. а. в. річно, депозитар одержить в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а в тайнї можна переховувати своє майно, або важні документи.

В тім напрямі поробив гіпотечний Банк як найдальше ідучі зарядження.

Приписи, що відносять ся до того рода депозитів, можна одержати безплатно в відділї депозитовім.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

посп.	особ	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск. Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 13/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

посп.	особ	До Львова
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова —
	6·20	„ Черновець. Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього. Хирова, а в Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкав, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/8 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Я?

— Чей не я, бо мене там не буде.

— Добре, але два дни то за богато, по що аж два дни?

— Вже так мусить бути і Берко не прийде скорше на зелїзницю.

Мойсьо Фіш, чуючи Варшаву, великий рух і великі інтереси, відразу запалив ся і не пішов, але побіг дуже скоро до Берка, аби замовити собі місце на великій фірі, котра два рази на тиждень правильно котила ся від Чорного болота до зелїзничої стациї віддаленої о пять миль дороги.

Берко був того дня дуже гордий, а знаючи, що перед ярмарком всї купцї мусять заосмотрити свої склепи, підніс о пятьдесять процент свою пасажирску і товарову тарифу; коли же хто торгував ся, ганьбив єго без поміркованя неприличними і грубими словами, проклинав поганими проклонами, звичайно як фірман, з самого свого занятя чоловік простий, що маючи до роботи майже заєдно з кіньми, не може набрати товариской оглади і чемности.

Мойсьо також не хотів згодити ся на високу цїну, але Берко ні гроша не попустив — і лише з огляду на високе становища Мойся, яко мужа панї Малки, не зганьбив єго так як других. Взагалї обійшов ся з ним досить чемно, бажаючи єму лиш, аби при першій нагодї зломив ногу.

Коли ніч надійшла, сидів вже Мойсьо на фірі в дуже численнім і дібранім товаристві, курив люльку і брав участь в розмові о незвичайних інтересах, які лучали ся давно і в часах новійших.

Відповідно до порученя жени, льва в собі не будив і позволив єму спокійно спати, доки не надійде відповідна хвиля.

Пречудна і дивно приємна есть така подорож на великій фірі, особливо в часї погідної ночи. Вісімнайцятьох мужів сидить на бриці, на переді містить ся Берко і поводить трема сухими кіньми та дивить ся, чи на дорозї, ще який пасажир не трафить ся. Звичайно трафляє ся і сїдає, є єму трохи тїсно, але приємно. Розмова іде загальна — чого там не довідаєш ся, чого не почуєш!

Майже кождий подорожний курить люльку, деякі мають трохи поживи і їдять, а коли розмова умучить, то трохи дрімають, киваючись на право і на ліво. Лучає ся при тім, що одна мудра голова, в часї загального киваня, зіткне ся з другою і ударять о себе взаімно, але то нічо, ударять, відскочать і знов кивають ся поволи. Часом котрийсь пасажир протягне ся, часом Берко позїве так голосно, що всї обудять ся, а деколи, коли фіра над ровом перехилить ся, робить ся страшенний крик, немов би нагле пожар вибух.

Тодї ганьблять Берка, кажуть що лайдак, що спить в дорозї і легковажить людске житє, але він на то не зважає і або мовчить, або коли єму надто докучать, кличе по простацки:

— Сидїть тихо, драби, бо вас справдї висиплю до рова, аби вас цорозтрясало!

Робить ся крик, але сон злість перемагає. Завзяті голоси мовкнуть, голови знов кивають ся.

Місяць кидає з висоти блїде проміне. Совгає ся оно по вимарнїлих кіньских хребтах, по оксамітних шапках, затовщених капотах, по бородах чорних, сивих, каштановатих, жовтих, по нахилених карках, по великім бичи, що сторчить в грубій долони Берка і кождої хвилї бє умучені конї.

Тяжка фіра котить ся по нерівній дорозї поволи, котить ся чим раз дальше до стациї.

(Дальше буде).

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

До пана

І. НАЙБЕРҐЕРА і С-ки

властителя складу машин рільничих у Львові

ул. Городецка ч. 53.

Подяка.

Зі сторони нашої за отримані **січкарні** від пана І. НАЙБЕРҐЕРА, котрі оказали ся як найлїпшими — від спроваджених з других фабрик, так до ужитя як і тревалости — потверджаємо, що заслугують на велику похвалу.

Длятого можемо сьміло з совістию припоручити кождому, щоби лиш від фірми пана І. Найберґера машини спроваджували.

Біла, дня 9-го вересня 1901.

Іван Дрозд, начальник громади.
Михаіл Дрозд, секретар громад Біла і Мачеров.
Станіслав Ціхановский, лісничий в Вишенці.
Йосиф Желізко, член громади Біла і Виділу пов.
Іван Черник, господар і радний.
Петро Голда, радний.
Франко Янишин, господар.
Василько Янишин, господар.
Кирило Залужний, учитель в Лаврикові.

Товариство взаїмних обезпечень

„Днїстер"

у Львові, Ринок ч. 10 (дім „Просьвіти").

перше і одиноке руске товариство асекурацийне **припоручене** Всечестному Духовеньству і всім вірним Впреосьв. Митроп. і Преосьв. Еп. **Ординариятами** всїх **трех епархій,** обезпечає будинки, урядженє домашне, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід пожарних.**

Стан фондів з днем 31-го грудня 1900:

Фонд резервовий	311.540 К. 11 с.	520.406 К. 65 с.
Резерва премій	171.942 К. — с.	
Резерва специяльна	6000 К. — с.	
Фонд емеритальний	30.924 К. 54 с.	

За 1900 р. дістають члени **зворот** 8% з премії

Шкоди ліквідують ся **безпроволочно.** До кінця 1900 р. **виплатив** „Днїстер" відшкодованя **2,120.834 К. Полїси** „Днїстра" принимає **Банк краєвий** і Каси ощадности: у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Теребовли, Залїщиках, Городку, Ярославі і Богородчанах при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Днїстер" в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре має як **найкористнїйші** комбінациї.

Товариство взаїмного кредиту „Днїстер" стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою, принимає **вкладки** до опроцентованя по **4%** і уділяє **позички** за оплатою **6½%** за інтабуляцию або порукою відповідних ручителїв.

„Днїстер" **пошукує** спосібних **аґентів** в місцевостях, де близько **нема** агенциї, і уділяє радо **аґенцию** письменним **селянам-господарям.**

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греции, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

Ц. к. концесионоване

Бюро подорожий і спедицийне

Софії Бєсядецкої

ОСЬВЄНЦІМ, дворець зелїзниці

продає білети зелїзничі окружні, карти корабельні І-ої і II-ої кляси, як також карти **межипокладові** для **еміґрантів до Америки.**

Проспекта даром і оплатно.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).